

N:o 38.

Af Friherre Cederström: Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utfärdande af vissa föreskrifter om hvad som bör iakttagas vid utförelse af boskap ur riket.

Det torde vara allmänt känt, att den rättighet Sverige tillsammans med ett fåtal andra länder eger att till England utföra lefvande boskap är af den allra största betydelse såväl för landets jordbrukare i första hand som för landtbrukets framåtskridande i en sund riktning. Det måste derfore vara af mer än vanlig vikt att denna rättighet, der den på minsta sätt hotas, till det yttersta försvaras.

Vi hafva under de senaste åren bevitnat, hurusom vårt grannland Danmark, må hända i god tro, men på ingalunda bevista grunder, förklarar vårt land smittadt af icke mindre än den elakartade lungsjukan bland nötkreatur, oaktadt våra egna veterinärer häremot afgifvit kraftiga protester. Följden har emellertid blifvit, att Danmark förbjudit svensk boskaps införande och genom denna åtgärd naturligtvis väckt Englands uppmärksamhet på ett förhållande som, om det vore bevisadt, genast skulle följas af ett importförbud äfven från Englands sida.

Då vi emellertid varit nog lyckliga att undergå ett dylikt förbud från andra länder än Danmark, få vi derfore icke invagga oss i den säkerhet, att icke ett sådant mycket lätt vid ett annat tillfälle kan framkallas; och då dertill kommer, att för södra och en del af mellersta Sverige kreaturshandeln med Danmark är af mycket stor betydelse, vågar jag fästa Riksdagens uppmärksamhet på huru önskligt det vore att, genom obligatorisk veterinärbesigtning på all boskap som utfördes, ordna denna handel, så att något rimligt skäl för Danmarks importförbud icke längre qvarstode på samma gång man i tid sörjde för att så mycket som möjligt trygga för sig den för landet så viktiga förmånen att få till England exportera lefvande boskap.

Danmark har obligatorisk undersökning af veterinär för all boskap som utföres; och jag tror att det skulle lända oss till båtнад, om vi i detta följde vårt granlands exempel.

Med anledning af hvad jag sålunda har haft äran anföra, tager jag mig friheten föreslå;

det Riksdagen ville ingå till Kongl. Maj:t med anhållan om en författnings utfärdande af hufvudsakligen följande lydelse:

Föreskrifter vid export af boskap:

1:o.

Hvarje husdjur som man vill utföra till utrikes ort skall före inskeppningen på afsändarens bekostnad undersökas af veterinär, som af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande förordnas, och får inskeppas endast i det fall att det vid undersökningen finnes ej visa tecken att lida af någon smittosam sjukdom och så framt det i öfrigt icke förefinnes skäl att befara, det djuret skulle af sådan sjukdom vara smittadt eller icke röjer symtom, som i utlandet kan väcka misstanke om tillvaron af smittosam sjuklighet; deröfver allt veterinären har att afgifva intyg.

2:o.

Vid undersökning af ifrågavarande djur skola särskilda flockar hållas så afsöndrade från hvarandra, att möjligen tillstädesvarande smittosam sjukdom icke kan öfverföras från en flock till en annan.

3:o.

Intet djur, bestämdt att utföras med fartyg till utlandet, må inskeppas innan veterinären dertill gifvit tillåtelse, hvilken, så framt anledning förefinnes att anse fartyget smittofarligt, först må meddelas sedan fartyget blifvit vederbörligen desinficeradt.

4:o.

Hvarje djur skall före inskeppningen förses med tydligt märke, som antingen inbrännes i hornet eller anbringas med oljefärg. Inskeppningen sker under veterinärens tillsyn.

5:o.

Djur få icke föras ur landet med fartyg, som antingen medför djur från utrikes ort, eller, på resa till bestämmelseorten, anlöper utländsk hamn för att der intaga djur, hvarför veterinären icke må tillåta inskeppning af djur, så framt fartyget redan har djur från utrikes plats ombord, eller, i motsatt fall, fartygets befälhafvare afgifver en skriftlig förklaring eller utfästelse att med fartyget afgå direkt till bestämmelseorten eller att icke inlasta djur i utländsk hamn, som fartyget på resan till bestämmelseorten kan anlöpa.

Och anhåller jag vördsamt om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 27 Januari 1882.

C. H. Cederström.